

UNITÁRIUS ÉLET

IV. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM.

1950. JANUÁR 15.

Pásztorlevél

Kedves Atyámfiai az Urban!

Az Ur Jezus tanítványainak ezt tanácsolta: „Valamely házba bementek először ezt mondjátok: „Békesség e háznak” (Luk. X. 5.). Az esztendő kezdetén ajkamon ezzel a szent igével szeretnék bekopogtatni minden hívem házába, mert ma is, mint mindig, a legnagyobb jó, mit egymásnak kívánhatunk: békesség.

Tudom, hogy sok hívemnek békétlen a szíve. Békétlen szíveknek pedig békességet az Ur Jezus evangéliuma ad. Ad abban a hitben, hogy Isten a mi Atyánk, mi az Ő gyermekei vagyunk. Aki e hittel néz a jövőbe, annak szíve békés és nyugodt. Tudja, hogy nincs mitől félni, aggódni, csüggedni, kétségbeesni. Mint maga Pál apostol meg van győződve: „... hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el Istennel szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jezus Krisztusban”. (Rom. VIII. 38–39.) „Tudjuk pedig, akik Istent szeretik, azoknak mindenek javukra vannak.” (Rom. VIII. 28.) Ez a hit a szív legdrágább kincse, — eldélgeníthetetlen kincse! Rozsda és moly meg nem emésztheti, lopok el nem lophatják.

Arany János fiához írt versében mondja: „Mert szegénynek drága kincs a hit.” De ki szegény, ki gazdag? Hit nélkül minden szív szegény, hitben minden szív gazdag.

Legyen ezért kedves Atyámfiai — az Urnak 1950-ik esztendeje hitben való megerősödésünk áldott ideje. Apáinkat az unitárius hit ereje tartotta életben századokon át; ez az ősi erő fog megtartani minket is. Ennek a hitnek ereje ad szívünknek békét és bátorságot, ha a bizonytalan jövőbe nézünk.

Nem csak az ember szívének, de az emberi közösségeknek, családoknak, társadalmaknak, népeknek, nemzeteknek, az egész világnak is legdrágább kincse: a béke. Nem volt még egy nemzedék ezen a világon, mely ezt jobban tudná, mint mi, kik két háború átkát szenvedtük át. „Azért tehát törekedjünk azokra, amik a békességre és az egymás épülésére valók” — tanácsolja nekünk is Pál apostol. (Rom. XIV–XIX.)

Jeremiás próféta egyszer így kesergett népe sorsa felett: „Es hazug-

ÁHITAT

Örökkévaló Szeretet, mi Egy Istenünk, kihez mindenkor bizalommal menekül a kétségbeesett szív, s ki meghallgatója vagy a legtitkosabb sóhajoknak is. Téged zeng a nagy Mindenség s a Te neveddel telt az emberi lélek. Evmilliókon át irányította és vezeti bölcsességed a csillagok száz-ezreit a maguk titokzatos utain. Az erdők legkisebb virága Tebelölled táplálkozik. Te gondot viselsz a legparányibb teremtményedre... oh mennyivel inkább gondot viselhetsz mireánk. Mireánk gyarló gyermekeidre, kik oly sokszor elfeledkezünk Rólad. Te azonban, Atyánk, mind tékozló gyermekeidnek mindig megbocsátasz. Te felsütöd napodat azokra is, akik sohasem tekintenek fel szent egeidbe. Te bekopogsz azokhoz is, kik sohasem hívnak téged. Segítséggeddel megkeresel akkor is, ha soha nem keresünk téged. Áldott legyen ezért szent neved.

Most esedezve kérünk Atyánk, jó Istenünk, jöjj mihozzánk és maradj velünk. Új esztendőnek indulunk, mely titokzatos fátyollal rejti el előlünk a jövőt. De ha Te velünk leszel az elkövetkezendőkben tudjuk Istenünk, hogy semmi vesz és semmi megpróbáltatás nem törheti össze testünket, lelkünket. Fogd hát meg kezeinket és vezess mint engedelmes gyermekeidet. Láthatatlanul bár, de bizonyossággal irányítsd, mint eddig tetted életünket, hogy így munkálhassuk szent országod eljövetelet itt a földön, hol majd békesség és emberi boldogság uralkodik. Ámen.

Uram te voltál nekiünk hajlékunk nemzedékről nemzedékre! Minnek-előtte hegyek lettek és föld és világ formáltaték, öröktől fogva mind-örökké te vagy Isten.

(Zsoltárok könyve 90. r. — 1, 2. vers.)

Új esztendő köszöntött ránk és mi gondjainkon keresztül is mosolygó ajakkal kívánunk egymásnak boldog új évet. Közben a mosolygó szem befelé is tekint és borus tekintettel kérdezzük önmagunktól, hogy vajon ez a másnak kívánt boldogság, nekünk mennyiben fog valóra válni. Vajon az elkövetkezendő új háromszázhatvanöt nap milyen titkot rejteget a mi számunkra. Mit fog hozni az új év: szerencsét, boldogságot, örömet, egészséget, avagy szerencsétlenséget, betegséget, fájdalmat vagy megpróbáltatást.

Kinek boldogságot kívántunk, talán már rég tovatűnt, de minket még mindig foglalkoztat e kérdés. Örlődik, gyötrődik a lélek és mint ár felett a madár, nem lát egy biztos pontot, egy erős ágat vagy sziklafokot, hova le-szállhatna megpihenni, hol menedéket és biztos talajt lelhetne életének. Végig kutatja ilyenkor a lélek századok bölcselését és filozófiai irányát. Lafolgatja mindazt a sok tanítást és irányítást, mit szüleitől hallott, vagy iskoláiban tanult, de egyetlen irányban sem lát biztos menedéket szívének és érzéseinek, melyen keresztül az új esztendőre tartósíthatná a boldogságot. Hogyan is találta, hiszen azok a bölcselési rendszerek, melyek üdvö-zítőnek látszottak lánglelkű hirdetőik ajkán, a századok folyamán mind eltűntek. A római világbirodalom, mely úgy látszott, tartós boldogságot fog biztosítani népeinek és alattvalóinak, mint a pára úgy eloszlott. Eltűntek nemcsak a rendszerek, birodalmak: de azok is kik híhetnének bennük.

Minden folyik, minden változik mondja a görög közmondás, s az ember úgy érzi magát egy-egy új esztendőnek küszöbén, mint parányi levél a nagy hömpölygő folyamban; s nem tudhatja, hogy kicsinyke életét mikor nyelik el a hullámok. Keleten azt az embert mondják bölcsnek, ki távol tudja magát tartani a világ sodrától, ki nem alapoz semmire, nem bízik semmiben és nem vágyik semmire. Sokan talán igazat adnak ezen fölfogásnak és nem fogadnak el semmilyen tételt vagy fogalmat, mint örök-érvényt. Pedig ezek az emberek tévednek, mert van egy Állandóság, egy Örökéletű, egy Bizonyosság, mely átélte évezredek és át fog élni évmilliókat: Ez az örök változatlan: Isten.

A zsoltárok írója gyönyörűen tesz hitet az örökéletű Isten mellett. Érzí, hogy nemzedékről nemzedékre Isten az, ki az emberiségre vigyáz, ki meg volt akkor is midőn sem ember, sem föld, sem világ még nem létezett. Tudta ezt az emberiség. Tudta, hogy mulandó léte Istentől függ. Kereste akkor is, mikor még beszélni sem tudott, mikor barlangban lakott vagy mikor törzsekbe verődött. Istent kereste az ember a bálványok groteszk fi-

sággal gyógyítgatják az én népem leányainak romlását, mondván: Békesség, Békesség — és nincs békesség! (Jer. VI—14.) Ahol hazugság van, ott nincs békesség. Jézus pedig ezt mondta: „Boldogok a békességre igyekezők.” (Máté VI. 9.) De mindjárt azt is hozzátette, hogy: „Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért.” (Máté VI—10.) Ez azt jelenti, hogy az igazság és a békesség ikertestvérek és együtt járnak az élet útjain. Ézsais próféta pedig ezt mondá: „És lesz az igazság műve békesség...” (Es. XXXII. 17.) Az Úr angyala pedig karácsony éjszakáján a jóakarátú embereknek ígért békességet. (Luk. II. 14.)

Mindezek együttvéve azt jelentik, hogy a békesség az igazság és a szeretet csókiából születik.

Kedves Atyámfiai! A XX-ik század első fele tele volt háborúsággal, könnyel, vérrel, gyásszal. Imádkozunk és fáradozunk azon, hogy a második fele legalább gyermekeink és unokáink számára áldottabb és boldogabb legyen.

„A békességnek Istene legyen mindnyájan ti veletek. Ámen.” (Rom. XV. 33.)

Budapest. 1950. január 1.

Atyafiságos üdvözléssel:

Dr. Csiki Gábor

püspöki helynök.

Tagore:

ÁLDOZATI ÉNEKBŐL

Engedd, legyen az énekem:
Téged kíván. Téged szívem
Ejjel-nappal mind hamis vágy,
Mely Téled von engem tovább.

Éj méhében fogan világ,
Az én szívem Tehozzád vágy;
Csendül mélységben énekem
Téged kíván, Téged szívem.

Békét keres a zivatar
S erejével békét zavar.
Ellened lázad szellemem
Téged kíván, Téged, szívem.

Franciából Szász Jánosné.

Rádió visszhang

Kedves Öcsém!

Nyolcvanhét esztendő ember vagyok; ötvennégy esztendeig hirdetem Isten Igéjét. Öszintén jelentem ki előtted: kevés olyan értékes imádságot és beszédet olvastam és ismerek, mint a Dávid Ferenc 370 éves halála évfordulója alkalmából, november 13-án rádió hallatott imádságod és beszéded.

Tisztelj meg engem azon kérésem teljesítésével: küldd meg nekem, ha lehet nyomtatásban ezt az imádságodat és beszédedet!

(Olajos Pál törökszentmiklósi ny. ref. lelkésznek Pethő István pest-szentlőrinci lelkészünkhöz intézett soraiból.)

guráiban vagy az Olympuszon lakó, vélt csodalényekben. Istent találta meg az ember a nap imáadásban és a természet istenítésében. Őt ismerte meg a zsolnárok írója és Őt lelhetjük fel mi is, mai emberek, Jézus útmutatása nyomán, lelkünk mélyén. Megkapóan mondja az Újszövetség egyik írója Jézus tanításainak szellemében: ... Isten szeretet, s aki szeretetben marad az Istenben marad és az Isten ő benne marad...

Ime az örök Abszolútum: a Szeretet-Istene. Ő egy oly bizonyosság, melyre alapozni lehet, mibe megkapaszkodhat a lélek, s miben soha nem csalatkozhatunk. Jézusnak Istene és a mi Istenünk nem véges életű. Nincs kitéve az idők változásának, s ezért bizton építhetjük rá boldogságunkat. Istennek a szeretet csak egy vonása, Ő a maga sokoldalúságában és hatalmaságában meg volt akkor is, mikor még ember nem létezett, s meg lesz akkor is mikor már egyetlen ember-szív sem dobban itt a földön. Minékünk, embereknek a szereteten keresztül van módunk rá, hogy őt megtaláljuk. Keressük hát őt szeretetünkön keresztül. Keressük őt szíveink mélyén, s egymásnak lelkében. Minden ember áldott frigszekevénye Isten lelkének, s ha egymás lelkét megtaláljuk és megbecsüljük, Istent magát találtuk meg és becsültük meg.

Ezekkel a gondolatokkal induljunk neki az új esztendőnek. Azzal a biztos tudattal, hogy Isten ma is él. Él minden embertársunk szívében. Alapozzuk az elkövetkezendő új esztendőben egyéni és társadalmi életünket a Szeretet és Jóság Isteneré. Ő tartotta meg nemzedékeken át az emberiséget, higgyünk benne, hogy Ő ezután is meg tud tartani. Ámen.

Bajor János.

HITOKTATÁS

(A szórványban élő unitárius gyermekek részére.)

Kedves gyermekeim, imádkozunk! „Téged magasztalunk Isten, jó Atyánk, ki mindenütt ott vagy, hol szeretet és jóság lakozik a szívekben. Arra kérünk, jöjj el mihozzánk, világosítsd fel a mi elménket, erősítsd meg akaratomat, hogy ez a pillanat legyen a mi boldogságunkra, a Te dicsőségedre. Ámen.”

Kedves gyermekeim! Vallásórára gyűltünk össze, éppen ezért tisztában kell lennünk azzal, mi is a vallás. A mi káténk azt tanítja: „A vallás Istennek megismerése és tisztelése.” Van egy igen szép részlet a Bibliában: Jézus beszél a sokaságnak Isten jóságáról és szeretetéről. A tanítványok elragadtatással hallgatják a Mester felemelő szavait. A boldogság pillanatában egyik tanítvány kérőleg szól: „Mutasd meg nekünk az Atyát!” Minden korban az emberek lelkében élt az a vágy, hogy megtalálják és meglássák azt a csodálatos erőt, azt az örök jóságot, aki alkotta a világot, aki gondot visel minden teremtményre. Kereste azt a nagy természetben, a patakok mentén, az erdők szélén, oltárt emelt, templomot épített neki, amíg Jézus meg nem magyarázta az emberiségnek, hogy az Isten lélek, tehát láthatatlan. Hiába keressük Őt a nagyvilágban, mert Őt lelkünkben kell megtalálnunk. Ezért tanította, hogy: „Boldogok a tisztaszívűek, mert ők az Istent meglátják.”

Kedves gyermekeim! Mit gondoltok, lehet-e nagyobb kincs e földön a tiszta szívnél? A tisztaszívű ember nyugodtan kél és fekszik, arca és tekintete nyugodt és örömteljes, mert érzi Isten és embertársa szeretetét, érzi, hogy Isten közelségében van mindig. És ez a tudat alázatot és önbi-zalmat kölcsönöz neki.

Nézzétek meg: Jézus, a mi tanítómesterünk minden erejével azért küzdött, hogy felemelje az embert, hogy érezze azt a nagy igazságot, hogy ő nem a bűn és az átok, hanem Istennek gyermeke. Ezért mondja az ő tanítványainak: „Legyetek a világ világosságai!” A mi vallásalapítónk, Dávid Ferenc a Jézus nyomdokán haladva azt tanította, hogy az ember nem tehetetlen és nem bűnben született lény, hanem a „világosság fia”, akiben benne van az igazság lelke, az Isten lelke, s bír az ész, a szív és a lelkiismeret adományaival. Éppen ezért az üdvösséget nem kívülről várja, hanem önjelével munkálkodik érte. Az unitárius ember nem fogad el semmit, amíg az ész, a szív és a lelkiismeretén át nem szűri.

Egy kis történetet mesélek el. Egy árva unitárius székely gyermeket vittek el iparostanulónak egyik nagyobb városba, ahol nagyon kevés unitárius volt. Mondhatnók, szórványközpontba. Ez a kisgyermek, akinek senkije sem volt, meghallotta, hogy a plébános a minisztráló gyermekeknek, akik ügyesek, pénzt szokott adni. Ő is jelentkezett. A plébános nagyon megszerette, mivel ügyesen minisztrált. De egyszer a társai megtudták, hogy unitárius, és a plébánost kérték: ne engedje minisztrálni tovább. A kicsi Solymosi Istvánra ránézett a plébános és odakiáltotta: „Menj innen, mert ti tarisznyahitűek vagytok!” A kisgyermek szomorúan ment el. Nem az fájt neki, hogy nem engedte a plébános minisztrálni, hanem az, hogy az ő vallását kicsúfolta. És ez a tudat sokáig bántotta. Azonban egyszer egy ünnepélyes istentisztelet alkalmával a plébános magához kérte ezt a kicsi Solymosit, mivel jól tudott minisztrálni. Ment is, de szembenézve a plébánossal, így szólt: „Én minisztrálok, azonban mondja meg azt, hogy az unitáriusok miért tarisznyahitűek?” Akkor a plébános méregbe jöve kivette a

Kedves Unitárius Testvérem!
3 fillért tégy naponta egy perselybe és a 30. napon told meg 10 fillérrel. Az így észrevétlenül összegyűlt összeget fizesd be a 50.561. számú csekk számlánkra. Ezek a fillérek lapunk egyetlen életforrása. Ezért küldjünk ezt neked és sok-sok unitárius testvérünknek, akik még ezt sem tudják megfizetni. — Adj, hogy nehézség nélkül adhassunk.

zsebéből a dohányzacskóját, a tenyerébe tette és így szólt: „Há én máshiten levőknek azt mondom, hogy ebben egy darab arany van, fejbőlintással elhiszik. Az unitárius pedig megrázza a fejét és megfogja a zacskót, szétnyitja s meggyőződik, hogy valóban arany van-e benne s csak azután hiszi el.” A kisgyermeket ez a magyarázat önértékesítette. Megköszönte a plébánosnak a magyarázatát és többé nem minisztrált. És később ebből a kisgyermekből az unitáriusoknak egyik kiváló gondnoka lett, aki templomot, paplakot épített és egy új egyházközséget alapított.

Kedves gyermekeim! Ne bántson az titeket, hogy mi olyan kevesen vagyunk, hanem buzdítson mind többre és többre: szorgalmatokkal, szívósságokkal emelkedjétek mind magasabb és magasabbra, mert ezáltal ki tudjátok egyenlíteni számunk csekélységét. Soha se feledjétek el, hogy unitáriusok vagytok és azt, hogy ti lesztok egykor egyházunknak szószólói, őrállói. Úgy kell megállnotok az élet viharában, hogy az unitarizmus rajtatok áll és emelkedik, vagy bukik.

Buzogány Kálmán.

Értesítés

A budapesti Unitárius Teológiai Intézet világiak teológiája tanfolyama előadássorozatát az új esztendőben is folytatjuk. Az előadásokat állandóan szép érdeklődő közönség hallgatja. Kedves Atyánkfiai is szeretettel várjuk a legközelebbi előadásokra. Előadók: 1950. január 20-án, pénteken d. u. 6: R. Filep Imre: „A biblia levél-irodalma.” d. u. 7: dr. Abrudbányai János: „Az Unitarizmus és a Demokrácia.” 1950. évi február 3-án, pénteken d. u. 6: dr. Csiki Gábor: „Ige hirdetésünk” címen. d. u. 7: Ferencz József: „Dávid Ferenc a XX. század unitárius irodalmának tükrében. II. előadás 1914–1949. közötti évekről, tartanak előadást.

A világiak részére tartott tudományos előadássorozatban olyan kérdéseket ismertetnek az előadók, melyeket bárki meghallgathat, előképzettségre való tekintet nélkül. Az előadások hallgatása hitünket öntudatosítja, egyháziismeretünket szélesíti.

Unitárius öntudatunkat bizonyítsuk azzal is, hogy ezeket az előadásokat minél többen hallgatják meg.

Hírek romániai unitárius testvéreinkről

A múlt számunkban megjelent hírünkkel kapcsolatosan közöljük, hogy a megejtett köri választások során még a következők választottak esperes, köri jegyző és felügyelő gondnokoknak.

1. Kolozsdobokai körben: f. ü. gondnokok: Dr. Abrudbányai Ede és Kelemen Lajos. Köri jegyző: Komjátszegi Géza kolozsi lelkész.

2. Aranyosi körben: f. ü. gondnokok: Inczeffy Károly és Kereki András. Köri jegyző: Kökösi Kálmán mézskői lelkész.

3. Küküllői körben: esperes: Mátyus Gergely szőkefalvi lelkész, f. ü. gondnokok: dr. Felszeghy Sándor és Szabó János. Köri jegyző: Lukács Sándor dicsői lelkész.

4. Marosi körben: esperes: Halnagyi János marosvásárhelyi lelkész, f. ü. gondnokok: dr. Barabássy Albert és dr. Gálfalvy György. Köri jegyző: Fülöp Zoltán.

5. Székelykeresztúri körben: f. ü. gondnokok: Gyarmathy Lajos és

Kádár Kálmán. Köri jegyző: Ekárt Andor.

6. Udvarhelyi körben: esperes: Váry Domokos szentpáli lelkész, f. ü. gondnokok: dr. Csiki Andor és dr. Osváth Árpád. Köri jegyző: Kelemen Imre, oklándi lelkész.

7. Felsőfehéri körben: f. ü. gondnokok: Kénossy Zoltán, Kádár Zoltán. Köri jegyző: Fülöp Árpád, olt-hévízi lelkész.

8. Háromszéki körben: f. ü. gondnokok: dr. Fekete Sándor és Szabó Sámuel. Köri jegyző: Darkó Béla árkosi lelkész.

Az egyházi főhatóság a lelkészek részére átképző tanfolyamot rendezett Kolozsvárt, november 21–26. napjaiban. Tárgyai: Ideológiai és belső egyházi kérdések. A tanfolyamon 65 lelkész vett részt. A tanfolyamot rövid időn belül megismétlik Székelykeresztúron, hogy a külső akadályok miatt elmaradt lelkészek ezen a tanfolyamon résztvehessenek. A tanfolyam jó eredménnyel zárult.

A Teológiai Intézet 5. elsőéves új hallgatóival gyarapodott. Péterfi Gyula egyházi ének- és zenetanár kinevezésével a tanári kar teljes lett. Nevezett afia átvette az énekvezér kiképzés munkáját is, amivel remélhető, hogy ez a régóta vajdó kérdés végre eredményesen megoldódik.

Az Egyházi Főhatóság elhatározta a régi egyházi énekeskönyv teljes átdolgozását. Az e célra alkotott bizottság dr. Kiss Elek püspök elnökelete alatt az új énekeskönyv összeállítási munkáját nagyrészt elvégezte.

Hegedüs Ferenc rédei földmunkás, aki nem tartozik híveink közé, dr. Csiki Gábornak írja az alábbi sorokat: „Gondolatok a hit világából” című könyvet köszönettel vettem, én azt már többször átolvastam. Mondhatom a vallásosság terén új világ tárult fel előttem, amit jó-nak, észszerűnek, elfogadhatónak talállok. Kérem, ha csak lehetséges, nyújtsanak segédkezet, hogy az unitarizmust közelebből megismerhes-sük. Újabb fényjel a Misszió útján.

Az Unitárius Nők Biblia Köré január 2-án tartott összejövetelén, Pethő István lelkész biblíamagyarázata után Sz. Weress Jolán tartott érdekes előadást a volt kolozsvári kollégium egykori unitárius asszonyainak századokkal ezelőtti küzdelmes múltjában betöltött szerepéről.

Ima

(Idézet a „Bhagavad Gitá”-ból; az Inquirer közlését írta: Ernest V. Hayes.)

Sok mindenre rátettem kezeimet, de vissza is vontam azokat. Visszavontam azokat a dolgokról, de inkább a szépektől, mint a közönsége-sektől és a szeretetre nem méltóktól. Láttam a magasságokat, de nem igyekeztem feléjük. Éreztem a mély-ségek taszítását és mégis maradtam bennük. Éreztem forrongó ifjúsá-gomban és kamaszkorom éretlenségében, hogy a tökéletesedés útja nem nehezebb, mint a lelki süllye-dés síma útján lefelé haladni. Most végül hozzád jöttem elbukottan, oh Krishna.

És Krishna szólt énhozzám; nem visszautasítván, hanem végtelen együttérzéssel, mert látta, hogy mily nehéz az embernek: — „Ha a te szomorú szíved már mindenben csalódik, hozd énhozzám a te csalódá-sodat.”

Én nem mindenkor közelítettem feléd a lélek leplezetlen őszinteségével, meghajtott fejjel, mély szerénységgel. Többször voltam megsértve hiúságomban, mint szeretetemben. Többször irigykedtem, mint csodál-tam. Megértettem ugyan a bűnbána-tot, de nem volt türelmem a javít-hatatlanhoz és a büszkéhez. Az én szeretet-szomjam legjobb dolgaimra, önződühvel dagályos önzést rakott. — Most már szívem alázatos ér-zésekben dobban: kezeim üresek (semmim nincs).

És Krishna felelt: Szállj én hoz-zám menedéért a te egyedülléted-ben. — Ne szomorkodj: Én meg akarlak szabadítani téged a te bű-neidről... B. J.

A mi harangunk

A mi harangunk fájdalomból született,
Hangjában szól nekünk az égi üzenet:
Istenben ki bízik soha el nem hagyja,
Segíti, megtartja az irgalom atyja.
Beteg gyermek ágyánál kétségbe-esett két szív,
Kezeit tördelve fájdalomában felsírt:
Hagyd meg Uram nekünk, mi drága gyermekünk!
Halál kapujából add vissza őt nekünk!

Irgalmas volt az Úr most is s könyörülő,
Meghallgatta szépen, mit kért a két szülő.
Drága gyermeküket nekik visszaadta
S e csodából nőtt ki templomunk harangja.

Édes kis harangunk, bánatszülte gyermek!
Odafele örökön hirdesse ércnyelved:
Hatalmas az Isten, kegyelme végtelen
S van még érte hála emberi szívekben.

A pestszentlőrinci 1949. IX. 11-i harangszentelésre.

Simon András.

Kedves Unitárius Testvéreim!
3 fillért légy naponta egy perselybe és a 30. napon told meg 10 fillérrel. Az így összegyűjtött pénzt összeadva a 50.561. számú csekkönyvünkbe. Ezek a fillérek lapunk egyetlen életforrása. Ezért küldjük ezt neked és sok-sok unitárius testvérünknek, akik még ezt sem tudják megfizetni. — Adj, hogy nehezség nélkül adhassunk.

Dr. Imreh Dénes főgondnokunk és felesége leánya **Katalin tanárnő és Zsigmond József debreceni presbiterünk és felesége** fia **Barnabás, gépészmérnök,** december 17-én tartották esküvőjüket a miskolci Kossuth utcai református templomban. A fiatal párt dr. Csiki Gábor püspöki helynök részesítette egyházunk áldásában. A jó Isten kísérelje őket életútjukon.

Aranylakodalom. Tarcsafalvy Ferenc és felesége Somay Julianna a közelmúltban ünnepelték házasságuk félévfordulóját, gyermekeik és unokáik körében. A jó Isten áldása legyen az aranylakodalmas házaspáron.

Az Unitárius Misszióház templomának asztalára a karácsonyi ünnepek alkalmával László András, Lőrinczi Elek, Sigmond László és neje, Gyallay Domokos és neje, Nyiredy Géza és neje, Jakabházy Zsigmondné és Hersényi Irma ajándékoztak kenyeret és bort. Isten szereti a jókedvű adakozót. Asztaláról ne fogjon el soha a kenyér.

A diákakció javára 1949. december hóban a budapesti egyházközséghez a következő adományok folytak be: Kutasi Eszter 5, Pál Sándor 14, Nagy Árpád 10, Ajtai László 10, Nyiredy András 6, Ertl Károlyné 10, dr. Papp Antalné 3, Kelen Gáza 10, Szilágyi Lászlóné 30, dr. Semerédy Sándor 2, dr. Gyulay Tibor 5, Mikó István 5, Mocsáry Géza 3, dr. Schey Ilona 2, Szinte László 10 forint.

A diákakció javára adakoztak az Unitárius Misszióházhoz: Bálint Mihály, id. Gőnczi Árpád Eger, Klopfer Sándor, dr. Májay Dezső Kaposvár, Nagy Áron és neje 20-20, dr. Csiki Gábor, Gidó Béla, Hernády Pál, Nagy Árpád, id. Péterfy Gyula, dr. Péterfy Gyula Kíspeszt 10-10 és Szász Ernő Makó 5. Benedek Vladimir Rákospalota 20, Székely László Rcsaba 10, Uzoni Jánosné Rhegy 30 forint. A nemes szívű adakozókat az Isten áldja meg. A még adakozni szándékozókat pedig arra kérjük, hogy szíves adományait a nemes célra az 57.275. számú Unitárius Misszióház elnevezésű csekkszámára fizessék be.

BUDAPESTEN:

Istentiszteletet tartanak:

Budapest, Koháry-u. templomban vasárnaponként 10 órai kezdettel I. 22. Barabás István, 29. Győrfi István. Február hónapban 5. Barabás I. 12. Ferencz József, rádióközvetítéssel. 19. Szolga Ferenc, 29. Barabás I.

X. ker. MÁV-telepi prot. templomban 5. 16 órakor Győrfi István.

Budaörsön: 26. 15 ó. Győrfi I.

Törökbálinton: 26. 17 ó. Győrfi I.

Gyülekezeti gyermekdelután I. 22. és II. 19. 15 órakor, a gyülekezeti teremben.

Gyülekezeti összejövetel szeretetvendégséggel II. 4. 18 órakor. Koháry-utcai istentisztelet után a gyülekezeti teremben gyermekistentisztelet.

Misszió. Házban, Budapest, IX., Högyes E.-u. 3. 10 órakor: I. 22.

Bencze Márton, 29-én dr. Csiki Gábor. Februárban 5-én Huszti János, 12. és 19. dr. Csiki Gábor.

Dr. Csiki Gábor püspöki helynököt újév napján népes küldöttség kereste fel jókívánságával. Az egyházkör üdvözlét Ferencz József, a budapesti egyházközségét pedig dr. Menyhárt Dénes tolmácsolták. A püspöki helynök bizalom fejében bizalmat kért szolgatársaitól az egyház érdekében végzendő közös munkához.

DUNA-TISZAKÖZI UNITÁRIUS SZÓRVÁNYEGYHÁZKÖZSÉG:

Karácsonykor úrvacsorai kenyeret és bort adományoztak: Rákospalotán özv. Elekes Mihályné, Újpesten Szép Gyula és Buzogány Mihály, Rákosszentmihályon Demjén Endre, Sashalmon Harmos Árpád, Rákoshelyen id. özv. Fodor Ferencné, Rákosszabán Székely László, Felsőgödön bort az evangélikus hittestvérek, kenyeret Szőke Gergely, Kecskeméten P. Buzogány Lajos, Szolnokon dr. Molnár Imréné. Isten áldása legyen a jószívű adakozókon.

Istentiszteletek:

Rákospalotán jan 29. d. e. 11. MÁV-telepi ref. templom. Szolgál Huszti János és Bencze Márton. Utána közgyűlés. Újpesten febr. 5-én déli 12 Szent István-téri ref. templom. Szolgál: Bencze Márton. **Rákospalotán** febr. 12-én d. e. 11 MÁV-telepi ref. templom. Szolgál: Bencze Márton.

MEGHÍVÓ.

A Duna-Tisza-közi Unitárius Szórványegyházközség január 29-én d. e. fél 12 órakor rendes évi közgyűlést tart **Rákospalotán** a MÁV-telepi ref. gyülekezeti teremben, melyre a Szórványegyházközség tagjait szeretettel meghívja az egyházközség előljárósága.

Nemes Nagy Sándor Bencze Márton gondnok. lelkész.

Tárgysorozat:

1. Megnyitó.
2. Lelkészi jelentés.
3. 1949. évi zárszámadás.
4. 1950. évi költségvetés.
5. Presbiterok választása.
6. Két gondnok választása.
7. Indítványok.

PESTSZENTLŐRINC:

Egyházközségünk múlt év december 2-án tartotta meg havonkénti, szokásos elsővasárnapi evangélikai családai összejövetelét, pestszentlőrinci híveink rendezésében. Összejövetelünk keretében emlékeztünk meg 100. születésnapja alkalmából néhai nagy egyházi ének- és zeneszerző kolozsvári kántorunkról, Iszlai Mártonról.

Mint embert, nevelőt, szigorú, de csupa szív tanárt és jó barátot, közönségünk figyelmét mindvégig lebilincselő előadásában dr. Nyiredy Géza atyánkfia, mint zene és énekszerzőt pedig ótordai Weress Ákos atyánkfia méltatta, komoly és magas színvonalú előadásban, melynek során Iszlai szerzette egyházi énekeket énekeltek: Tordai Tiborné,

Péter Margit a néhai unokája, Simándy Mária és Radu Magdolna, hozzájárulva szerepléseikkel a megemlékezés igen szép sikeréhez.

Mikor ezeket a szépen előadott énekeket halgattuk, önként felvetődött bennünk a kérdés, hogy vajon miért került énekeskönyvünkbe az Iszlai Márton lelkéből kiteremtett annyi sok igaz gyöngyből csak 13, s helyet adván benne kevésbé értékeseknek.

A lelkeket ezúttal is sok szép élménnyel megtöltő műsort, egyházközségünk szeretett lelképásztornak szavai zárták be méltó befejezéssel a lelki vonatkozásban szépen sikerül: összejövetelünknek.

Unitárius asszonyaink és leányaink áldozatos és fáradhatatlan serege, élükön a mi szeretett papnénkkal, gondoskodott a lelki mellett a testi táplálékról is, nemesszívű adakozók jóvoltából. Az adakozókat és fáradhatatlanul munkálkodó testvéreinket sokszorosan áldja és kárpótolja a mi jószágos Istenünk.

Karácsonyfa ünnepélyeket tartottunk: Pestszentlőrincen dec. 18-án, Pestszenterzsébeten 25-én az úrvacsoraosztással egybekötött istentisztelet végeztével. Anyagi erejüket messze túlhaladó juttatásban részesítették gyermekeinket vecsési szórványhíveink, akik nagyobb és értékesebb csomagokkal örvendezteték meg és segítettek az erre rászorulókat, megemlékezvén az evangélikus gyülekezet szeretett lelképásztora gyermekeiről is annak hálaául, hogy ez a testvérgyülekezet, mindenkor annyi szeretettel látja vendégül itteni szórványhíveinket egyházi vonatkozású megnyilatkozásainkban.

Üllőn december 26-án este 6 órakor tartottunk úrvacsoraosztással egybekötött istentiszteletet, melyen ottani híveinken kívül más keresztény testvéreink is számosan vettek részt, összesen mintegy 20-an élve úrvacsorával.

Úrvacsorai kenyeret és bort adtak: Pestszentlőrincen: Özv. Szabó Ferencné presbiter afia és családja, Pestszenterzsébeten Réti János presbiter, Csepelen özv. Kuti Jánosné református, Soroksáron Pálfi Ferenc szórványgondnok, Vecsésen Ekárt Gábor, Üllőn dr. Fodor Árpád, afiai.

Halottaink: dr. Zsakó Istvánné, Árkossy Livia múlt évi december 11-én elhunyt. Nemes lelkű, szelíd, vonzó eszéniségének emléke gyászoló családjának, barátainak, ismerőseinek széles körében örökké élni fog. Az ég Urának vigasztalása legyen a megszemorodott szíveken.

UNITÁRIUS ÉLET

A lap tulajdonosa a Magyarországi Unitárius Egyházkör.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Csiki Gábor.

Budapest, IX., Högyes Endre-utca 3.

Évi előfizetési díja: 12 forint.

Nyomta: Máté Ernő könyvnyomda, Államosított Vállalat.

CIM: